

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1337/2024
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Танасковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 109/22 од 07.12.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 281/24 од 09.05.2024. године, у седници већа одржаној 03.10.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Танасковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К 109/22 од 07.12.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 281/24 од 09.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К 109/22 од 07.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези става 2. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, коју ће издржати по правноснажности пресуде и на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, и одређено је да ће суд, уколико окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за свих започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, уз урачунавање времена проведеног у притвору.

Истом пресудом обавезан је окривљени да на име паушала плати суду износ од 15.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом

принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 281/24 од 09.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Танасковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање и одложи извршење правноснажне пресуде, у смислу члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да је осуђујућа пресуда заснована на незаконитом доказу и као такав доказ означава записник о саслушању окривљеног АА пред ПС Барајево од 22.03.2022. године.

Као разлог незаконитости наведеног записника, бранилац истиче да је радња саслушања окривљеног, обављена супротно одредби члана 85. став 3. ЗКП, јер окривљени приликом саслушања није позван да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, нити му је дато упозорење да ће му, ако не изабере браниоца, бити постављен бранилац по службеној дужности, нити из записника произилази да се изјаснио да прихвата постављеног му браниоца, због чега је наведени записник, према ставу браниоца, морао бити изузет из списка, уместо што је на истом, суд засновао осуђујућу пресуду.

Изложене наводе захтева за заштиту браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Према правном схватању тада Врховног касационог суда заузетом на седници Кривичног одељења од 26.10.2020. године, записник о саслушању осумњиченог сачињен у смислу члана 289. став 4. ЗКП, уколико осумњичени није упозорен и није се изјаснио у смислу члана 85. став 3. ЗКП, представља у начелу незаконит доказ на ком се у смислу члана 85. став 5. ЗКП пресуда не може заснивати. Међутим, у сваком конкретном случају,

треба проценити да ли упозорење дато окривљеном и његово изјашњење о присуству браниоца на записнику, испуњава стандард упозорења који одговара условима из члана 85. став 3. ЗКП, а имајући при томе у виду и ставове Европског суда за људска права.

Дакле, у сваком конкретном случају, уколико упозорење дато окривљеном и његово изјашњење о присуству браниоца из члана 85. став 3. ЗКП експлицитно није констатовано у записнику о саслушању окривљеног позивањем на наведену законску норму, суд процењује да ли упозорење органа поступка и изјашњење окривљеног испуњавају стандард прописан одредбом члана 85. став 3. ЗКП, а од које процене суда зависи да ли записник о саслушању окривљеног представља законити или незаконити доказ.

Из списка предмета – записника о саслушању окривљеног у ПС Барајево Ку 340/22 од 22.03.2022. године, произилази да је окривљени чије је саслушање јавни тужилац поверио полицији, пре давања исказа поучен о својим правима из члана 68. ЗКП, а пре свега о праву на браниоца, затим да је окривљеном омогућен поверљив разговор са браниоцем Владимиром Беладом, који је надзиран само гледањем, а не и слушањем, те да је тај разговор трајао 20 минута, након чега је окривљени изјавио да жели да изнесе одбрану, иако га је бранилац саветовао да се брани ћутањем. Након тога, и окривљени и његов бранилац упозорени су да имају право да прочитају записник или да захтевају да им се прочита записник, и констатовано је да су и окривљени и бранилац прочитали записник и да немају примедбе. Овај записник потписали су како окривљени и његов бранилац – адвокат Владимир Белад, тако и овлашћено службено лице и записничар.

Из свега наведеног, по оцени овога суда, произилази да је окривљени АА дана 22.03.2022. године, пристао да да свој исказ у ПС Барајево, у присуству браниоца, при чему наведена упозорења дата окривљеном од стране органа поступка, у конкретном случају, испуњавају стандарде прописане чланом 85. став 3. ЗКП, а из којих разлога, оспоравани записник и одбрана окривљеног дата на овом записнику представљају законите доказе.

Сходно изнетом, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред овога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости само формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, при чему није указао на који начин је суд одлуком о кривичној санкцији повредио кривични закон, већ својим наводима у образложењу захтева указује на погрешну оцену од стране суда, чињеница од којих зависи одлука о кривичној санкцији (члан 54. КЗ), на који начин указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац оспорава разлоге правноснажне пресуде и на тај начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и у вези са тим надаље указује и на повреду члана 440. ЗКП, оспоравајући

чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом, као и правилност оцене изведених доказа, посебно исказа оштећене, суштински истичући пропуст суда да из њеног исказа утврди одлучне чињенице и у недостатку доказа примени члан 16. став 5. ЗКП.

Међутим, Врховни суд се у оцену ових навода није упуштао, јер битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП као и повреде одредби чланова 16. став 5. и 440. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић